

Udskriftsdato: 25. december 2025

KEN nr 10074 af 01/09/2012 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse 133-12 om beskæftigelsesindsatsloven - hjælpemidler - tilskud - personkreds - lovens målgruppe

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2400009-12

Ankestyrelsens principafgørelse 133-12 om beskæftigelsesindsatsloven - hjælpemidler - tilskud - personkreds - lovens målgruppe

Resume:

Principafgørelsen fastslår

Tilskud til hjælpemidler til personer i ordinær beskæftigelse

Der kan ydes tilskud til hjælpemidler for at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær ansættelse.

Formålet med § 100 i beskæftigelsesindsatsloven er at fremme, at personer opnår eller fastholder ansættelse uden løntilskud. Ansættelse med løntilskud må dermed anses for et alternativ til tilskud til hjælpemidler.

En person, som er i ordinær beskæftigelse, er omfattet af personkredsen for hjælpemidler efter beskæftigelsesindsatslovens § 100, selvom den pågældende i kraft af den ordinære ansættelse ikke er omfattet af målgrupperne i § 2.

Det er dog en forudsætning for at få hjælp efter § 100, at den pågældende, hvis den pågældende ikke var i ordinær ansættelse, ville kunne være en del af målgruppen i § 2 og dermed kunne blive ansat med løntilskud.

Love:

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lovbekendtgørelse nr. 706 af 28. juni 2012 - § 100 og § 2

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, om en borger, som er i ordinær beskæftigelse, er omfattet af beskæftigelsesindsatslovens § 100, selv om borgeren ikke er omfattet af målgrupperne i lovens § 2. Sagen antages som supplement til Principafgørelse N-15-06.

2. Reglerne

§ 100 i beskæftigelsesindsatslovens kapitel VII fastslår, at der kan ydes tilskud til hjælpemidler med henblik på at

fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær beskæftigelse.

§ 2 beskriver målgrupperne for lovens kapitel III-VII.

3. Andre Principafgørelser

Gældende

Følgende Principafgørelse er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

Principafgørelse N-15-06:

Herefter var en folkepensionist ikke omfattet af beskæftigelsesindsatslovens § 100, da folkepensionister ikke var omfattet af personkredsen i lovens § 2 og heller ikke kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud. Efter § 51 er det kun personer, som er omfattet af personkredsen i § 2, der kan få tilbud om ansættelse med løntilskud. Et hjælpemiddel efter § 100 vil således aldrig være et alternativ til ansættelse med løntilskud for en folkepensionist. De faldt således udenfor den personkreds, hvor hjælpen efter lovens § 100 kunne ydes for at fremme, at personer enten kunne opnå eller fastholde ansættelse uden løntilskud.

Situationen i forhold til folkepensionister er således en anden end i forhold til andre ordinært ansatte, som vil kunne få ansættelse med løntilskud, hvis de ikke hjælpes efter § 100.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har i møde truffet afgørelse i NNs sag, der er antaget for at afklare, om en person, som er i ordinær beskæftigelse, er omfattet af beskæftigelsesindsatslovens § 100, selv om borgeren ikke er omfattet af målgrupperne i lovens § 2.

Resultatet er:

- NN er omfattet af personkredsen for hjælpemidler efter beskæftigelsesindsatslovens § 100
- Vi hjemviser sagen til kommunen, da kommunen skal tage stilling til, om NN er berettiget til det ansøgte.

Det betyder, at kommunen skal træffe en ny afgørelse, hvor kommunen tager stilling til, om NN opfylder betingelserne i § 100, stk. 2.

Vi stadfæster således afgørelsen fra Beskæftigelsesankenævnet i Statsforvaltningen YY.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg finder, at NN, som er i ordinær beskæftigelse, er omfattet af personkredsen for hjælpemidler efter beskæftigelsesindsatslovens § 100.

Det afgørende for vurderingen er, at der i § 100 udtrykkeligt er taget stilling til, at der kan ydes tilskud til hjælpemidler til personer i ordinær beskæftigelse.

Vi har således lagt vægt på, at det fremgår af beskæftigelsesindsatslovens § 100, at der kan ydes tilskud til hjælpemidler med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ordinær beskæftigelse.

I beskæftigelsesindsatslovens § 2 er henvist til målgrupper efter afsnit III-VII i loven. § 100 indgår i afsnit VII. Vi finder, at denne henvisning må ses i sammenhæng med, at formålet med § 100 er at fremme, at personer opnår eller fastholder ansættelse uden løntilskud. Alternativet til hjælpemidler efter § 100 er således, at personen ansættes med løntilskud.

Vi finder således, at det er en forudsætning for at få hjælp efter § 100, at ansøger, hvis han ikke var i ordinær ansættelse, ville kunne være en del af målgruppen i § 2 og dermed kunne blive ansat med løntilskud.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af den tidligere ordlyd af § 100 og lovbemærkningerne ved ændringen, at formålet med bestemmelsen stadig er at fremme, at personer opnår eller fastholder ansættelse uden løntilskud.

Vi hjemviser sagen til kommunen, da kommunen skal tage stilling til, om NN er berettiget til det ansøgte.

Bemærkninger til klagen

Kommunen har i klagen henvist til Principafgørelse N-15-06. Herefter var en folkepensionist ikke omfattet af beskæftigelsesindsatslovens § 100, da folkepensionister ikke var omfattet af personkredsen i lovens § 2 og heller ikke kunne få tilbud om ansættelse med løntilskud. De faldt således udenfor den personkreds, hvor hjælpen efter lovens § 100 kunne ydes for at fremme, at personer enten kunne opnå eller fastholde ansættelse uden løntilskud.

Vi bemærker, at N-15-06 er truffet på grundlag af den tidligere formulering af § 100. Da formålet stadig er at fremme, at personer opnår eller fastholder ansættelse uden løntilskud, gælder Principafgørelsen imidlertid stadig. I afgørelsen lagde vi vægt på, at folkepensionister ikke var omfattet af personkredsen i § 2 og heller ikke kunne få ansættelse med løntilskud. Efter § 51 er det kun personer, som er omfattet af personkredsen i § 2, der kan få tilbud om ansættelse med løntilskud. Et hjælpemiddel efter § 100 vil således aldrig være et alternativ til ansættelse med løntilskud for en folkepensionist. Derfor var folkepensionister ikke omfattet af § 100.

Situationen i forhold til folkepensionister er således en anden end i forhold til andre ordinært ansatte, som vil kunne få ansættelse med løntilskud, hvis de ikke hjælpes efter § 100.

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- de oplysninger, som forelå, da Beskæftigelsesankenævnet traf afgørelse i sagen
- Beskæftigelsesankenævnets afgørelse af 15. marts 2012
- klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af 22. marts 2012
- nævnets genvurdering af 30. marts 2012